

Perinteikäs Stadisprintti on nyt tuotu historiallisiin maisemiin aivan Helsingin syntysijoille. Kilpailukeskukseksi on kokemisen arvoinen Kuninkaankartanonsaari. Kilpailualue taas edustaa tuoreempaa kaupunkirakentamista uudehkoine asuinrakennuksineen, väljine pihoineen sekä puistoineen. Sprintin kannalta hyvä asia on, että ajoneuvoliikenne alueella on vähäistä, mutta autot ja kevyempi liikennekin on syytä silti ottaa huomioon suorituksen aikana.

Aamu- ja iltapäivän kilpailut käydään hyvin samantyyppisissä ympäristöissä eli alueet ovat erillisiä, vaikka hyvin pieneltä osalta päällekkäisiä. Tähän liittyy myös se, että iltapäivällä käytössä on etämaali.

Kartta on yksityiskohtainen, mutta kohtuutta on noudatettu mitä tulee kartalle otettuihin kohteisiin. Kartta on käytetyllä 1:3000-mittakaavalla selkeälukuinen. Ratamestarit ovat mielestäni hyvin valinneet rastipisteet selkeisiin kohteisiin, jotka ovat hyvin "otettavissa". Odotan nautinnollisia hetkiä oivallusten, tiukkojen käännösten ja nopeiden leimausten parissa.

Leimallista radoille voi sanoa olevan, että korkeuserot syntyvät pitkin matkaa olevilla muutaman portaan nousuilla ja laskeutumisilla eli maasto on hyvin tasaista. Samoin juoksualusta ei vauhtia rajoita, kovapintaista pohjaa riittää.

Sekä aamu- että iltapäivän radat sijoittuvat melko pienelle alueelle. Siksi osalla sarjoja (pitemmät radat) on selkeyden parantamiseksi käytössä kartankääntö eli kääntörastilta eteenpäin rata (ja rastinumerointi) jatkuu kartan toisella puolella, mikä lienee useimmille tuttu käytäntö.

Luotan kokeneen järjestäjäorganisaation tänäkin vuonna tarjoavan täysipainoisen ja onnistuneen tapahtuman ja toivotan kaikille hyvää sprinttiä.

Jarmo Jumppanen

Stadisprintin valvoja